

Assumpta Serna i Antoni Ros Marbà, residents andorrans de luxe

Ser famós i no pagar impostos

Assumpta Serna i Antoni Ros Marbà s'han sumat a la ja llarga llista de famosos que adopten la residència andorrana per tal d'aconseguir els avantatges fiscals que els ofereix el Principat d'Andorra

Assumpta Serna i Ros Marbà

D. UMBERT

Malgrat les traves que el govern andorrà posa perquè els noms dels que gaudeixen dels privilegis fiscals d'Andorra no surtin a la llum pública, EL TEMPS ha pogut saber que l'actriu **Assumpta Serna** i el director d'orquestra **Antoni Ros Marbà** són residents andorrans.

L'actriu catalana més internacional –i no només per la seva participació a *Falcon Crest*– és propietària d'un pis a les Escaldes-Engordany, parròquia on té fixada la seva residència.

Evidentment és més fàcil veure-la a la televisió que no passejant pels carrers del Principat d'Andorra. **Assumpta Serna**, per traure més rendibilitat a la seva residència andorrana, té llogat el seu pis.

Tenir l'estatut de resident a Andorra té els seus avantatges. El principal és no pagar cap impost, encara que un tingui al darrere una fortuna. EL TEMPS també ha

pogut confirmar que el director d'orquestra **Antoni Ros Marbà** també ha volgut beneficiar-se d'aquests avantatges fiscals i està censat com a resident a la població de Sant Julià de Lòria.

Aquests noms s'afegeixen a la ja llarga llista de famosos de l'estat espanyol que tenen la seva residència a Andorra. Quan la residència andorrana d'**Arantxa Sánchez Vicario** i el seu germà **Javier** va sortir a la llum pública, l'escàndol va prendre grans dimensions, però aquests noms només són la punta d'un immens iceberg. El procediment per a adquirir la residència andorrana és ben senzill quan la qüestió financera no presenta cap problema per al candidat a resident.

ENCARA MÉS FÀCIL

Són tres les vies per arribar a la desitjada residència quasi lliure d'impostos.

Poden accedir al permís de residència sense treball els jubilats, els rendistes que acreditin que poden viure sense necessitat de treballar, mitjançant un aval bancari, i des del mes d'agost passat les persones de *renom*.

Segons l'administració, pertanyen a aquesta categoria les personalitats de l'àmbit de l'esport, del món de les arts, de les lletres i de l'espectacle.

En l'última obertura de permisos de treball i de residència es va acordar un contingent de 350 places per als permisos de residència sense treball. Autoritzacions que s'atorguen després de ser analitzades cas per cas.

Teòricament els famosos poden accedir a la residència andorrana mitjançant la tercera via amb la finalitat de fer conèixer Andorra.

Però la realitat és ben diferent i els que gaudeixen d'aquest estatut procuren

mantenir-lo en secret, guardar-lo en la intimitat i utilitzar-lo per als seus interessos.

D'una altra banda les corporacions locals on estan empadronats aquests *residents-estrella* són totalment rebeques a facilitar cap mena d'informació, al·legant un suposat dret a la intimitat, com si es tractés de Salman Rushdie o d'un ambaixador iraquíà dissident.

Una vegada assolida la residència a Andorra, l'únic impost que hauran de pagar és el *foc i lloc*, una mena de *poll-tax* que cobren els comuns (corpora-

que sempre s'ha caracteritzat per una sonorització dubtosa, i la *resident-soprano* no va estalviar cap elogi cap al comú d'Andorra la Vella ni cap al seu cònsol (alcalde) Manuel Pons.

Un altre dels habituals a Andorra és el prestigiós guitarrista murcià Narciso Yepes. La seva presència als festivals d'Ordino ja és quasi una institució.

Altres músics, com Montserrat Caballé o Josep Carreras, han portat la seva residència amb més discreció.

L'actuació a Andorra de Julio Iglesias l'any 1989 també va despertar comenta-

Altres esportistes de renom, com el tennista **Sergi Casal**, també són titulars de comptes bancaris al Principat d'Andorra.

PROBLEMES CENSALS

Quan, durant l'estiu de l'any 1989, el govern d'Andorra va elaborar un cens detallat de la població, moltes persones van haver de declarar com a residents al seu pis famosos que ni tan sols coneixien, però que eren els propietaris del pis on vivien, que era l'únic lloc on te-

Sergio Casal i Teresa Berganza.

AFXIU

cions locals) i que no és superior mai a les vuit mil pessetes.

EL PARADÍS DELS MÚSICS NO SEMPRES ÉS VIENA

Els músics són el gremi que més sovint demana d'inscriure el seu nom a les llistes de les corporacions locals andorranes.

Ja és una tradició que el tenor **Alfredo Kraus** faci acte de presència als festivals de música i dansa que organitza el comú d'Andorra la Vella, parròquia on el cantant té la residència.

En la darrera celebració d'aquest festival també va participar la soprano **Teresa Berganza**, que, curiosament, uns dies abans s'havia negat a cantar al Palau de la Música de Barcelona, al·legant una mala sonorització del local. A Andorra la Vella va cantar en una sala d'actes

ris sobre la residència del cantant, però sembla que encara prefereix Miami.

MEDALLES OLÍMPIQUES

Des de la primera participació d'esquiadors andorrans en uns jocs olímpics d'hivern l'any 1976 a Innsbruck, encara no han obtingut cap medalla. Malgrat això, a Andorra, resideixen medalles olímpiques.

El campió de l'eslàlom dels jocs de Sapporo, **Paquito Fernández Ochoa**, és resident d'Andorra des de fa molts anys. **Ochoa** va ser, fins i tot, copropietari durant un temps d'una botiga d'esports en ple centre de les Escaldes-Engordany.

L'ex-blau-grana **Francisco José Carrasco** també és propietari d'un pis al Principat d'Andorra situat a la carretera que porta a l'indret turístic dels Ilacs d'Engolasters. Actualment el té llogat.

nien fixada la seva residència. Aquest procediment és molt utilitzat per milionaris que volen desviar la pressió fiscal del seu estat d'origen i que fixen la residència a Andorra sense posar-hi pràcticament mai els peus.

Algunes agències immobiliàries tramiten tot el procés al client, de la compra del pis al lloguer posterior, passant per l'obtenció de la residència com a rendista.

Però no tothom ho té tan fàcil obtenir un permís de residència en aquest paradís fiscal. El procediment és molt difícil i a vegades impossible.

Els treballadors que arriben a Andorra per primera vegada han de tenir la sort d'entrar dins del contingent per a empreses que fixa l'administració d'acord amb les necessitats de mà d'obra. La qual cosa vol dir entrar en el pou de la burocràcia.

Francesc Robert